

TANRIÇALARIN İZİNDE
**Kişisel menkıbesini
arayan kadınlar**

TÜM MİTOLOJİK ÖYKÜLERİN BAŞ KAHRAMANIYDI ONLAR. SONRA FİLMLERİN, ROMANLARIN HATTA ÇİZGİ ROMANLARIN... GEL ZAMAN, GİT ZAMAN UNUTULDULAR... KİMSE ONLARDAN SÖZ ETMEZ OLDU. DERKEN BİR GÜN CEYLAN ORHUN FARKETTİ ONLARIN UNUTULDUĞUNU. BUNDAN YEDİ YIL ÖNCEYDİ. OKUDUĞU HER ŞEYDE, SEYRETTİĞİ TABLOLARIN İÇİNDE, DİNLEDİĞİ MÜZİKLERDE, GİTTİĞİ HER MEKANDA ONLARIN BULUNDUĞUNU FARKETTİ BİRDENBİRE; TANRIÇALAR'IN...

YAZI VE FOTOĞRAFLAR: FİGEN AKŞİT

Evet her yerde vardı onlar. Bindiği teknenin adında bile. Bir ışık çaktı beyninde, araştırmaya koyuldu; ana odaklı, ana soylu, ana erkil kültürle işte o zaman karışlaştı. O artık Anadolu'yu... Çünkü Anadolu Tanrıçaların ana toprağıydı... Orhun Simyacı'daki gibi, kişisel menkıbesinin peşine düşmekten alıkoymadı kendini. Sevginin ve güzelliğin ilahesi Tanrıça Aphrodite'yi örnek aldı. O her yerdedi; Tanrıça Aphrodite sanki onu kovalıyordu... Sonunda o da Aphrodite'i kovalamaya karar verdi. Çünkü o, sevgiyle yaratılan, sevginin yaratıcı gücünün kalıcı sonsuzluğunun, yaratıcılığın ve yaratıcıların sembolüydü. Çünkü günümüzde yaşanan bütün çirkinlikler, olumsuzluklar, savaşlar; sevgisizlikten kaynaklanıyordu ve Tanrıça Aphrodite, ataerkilin güç savaşlarına karşı sevgiyle varolmuştu. Ve başladı bu düşüncelerini projelendirmeye Ceylan Orhun. "Anadolu'da, ananın hakim olduğu bir kültür varken, bugün kadının adının bile olmadığı bir döneme nasıl geldiğini sorgulamaya başladım. Tanrıçalar'la birlikte düşünüldüğünde, kadının hakim olduğu medeniyetlerin beşiği olan Anadolu'nun incelenmesi gerektiğine karar verdim. Sonra merkezi Anadolu olan bir proje geliştirdim ve bunu 1995'te katıldığım Çin'deki kadın konferansında anlattım sonra o kadınlara

yazıştığı dünya kadınları tarafından. Tanrıça araştırmaları yapan bir çok kadın Türkiye'ye geldi, Anadolu kadınının metropol kadınından çok farklı sorunlar yaşadığı yerinde görüldü ve "ANAKÜLTÜR" doğdu. "Mitolojik boyutta kadın hareketinin içindeydik ama Anadolu'daki kadının yaşam hakkı bile olmadığını farkettik. Biz Tanrıçalar'ın izindeydik, kadınlarsa yaşam savaşı veriyordu..." diyor Ceylan Orhun. ANAKÜLTÜR, Anadolu kadınına yönelik bir kooperatif. Kooperatif deyince, beton yığınları aklınıza gelmesin,

bu kooperatif; kültür ve sanat aracılığıyla yapılacak eğitimlerle toplumun yeniden yapılandırılmasına yönelik. Dernek ya da vakıf değil de kooperatif olması, kar amacı gütmeyen gelir getirici projelerden kültürel çalışmalara kadar herşeyle ilgileniyor olmasından kaynaklanıyor. Kültür ve sanatı bir yaşam biçimi haline dönüştürmek, toplumun tüm kesimlerine yaymak, kültürel ve bilimsel araştırmalar yapmak, projeler uygulamak, kültürel geziler düzenleyip, farklı kesimler ve kültürlerarası alışverişi olanaklı kılmak amaçları. Engin Cezzar, Cenani Duna, Nilüfer Kuyaş, Nevval Sevindi, Şirin Tekeli, Zeynep Oral, Gültekin Bekar, Nur Mardin, Melda Karahan, Ceyda Orhun, Semra Sakarya, Vildan Öztürk Yirmibeşoğlu bu oluşumun çekirdek isimleri arasında yer alıyor.

Ay Tanrıçası'nın ülkesinde... 8 Mart 1996. Şanlıurfa'yız.

Dünya Kadınlar Günü'nü ANAKÜLTÜR Urfa'da bir "Sevgi Şöleni"yle kutluyor. Ben de oradayım, onlarla Tanrıçaların izinde... Şöleden önce, namus davası nedeniyle amcaoğlu tarafından çarşının ortasında gırtlacağı bıçakla kesilen minik Sevda'nın kurban edildiği noktadayız!.. Tüylerim diken diken, gözlerimi kara asfalttan kaçırıyorum... Sonra şölen, konuşmacılar, bu yılın 'Gönül Çil'i olmaya aday cesur ve feminist